

Όχι στη «μαγεία» των Χριστουγέννων

/ Γνώμες

«Σήμερα Θεός επί γης παραγένονε, καί άνθρωπος εις ούρανούς αναβέβηκε» μάς διαβεβαιώνουν της Εκκλησίας μας οι Πατέρες, προσεγγίζοντας με απορία και θαυμασμό το μεγάλο γεγονός της Θείας Ενανθρώπησης. **«Σήμερα ο Θεός γίνεται κάτι που ποτέ δεν ήταν (δηλ. άνθρωπος) για να γίνει ο άνθρωπος κάτι που ποτέ δεν ήταν (δηλ. θεός, όμοιος με τον Θεό)»**, συνεχίζουν ερμηνεύοντας με αγιοπνευματικό φωτισμό.

Και οι πιστοί οδεύουν «μετά των μάγων και των ποιμένων» στη δική τους περιπετειώδη πνευματική πορεία για να προσκυνήσουν τον «Θεό φανερωθέντα εν σαρκί».

Αλήθεια όμως, ποιο είναι το βαθύτερο νόημα της μεγάλης γιορτής; Τυπικό, συνηθισμένο το ερώτημα. Αν αναζητήσεις την απάντηση στο κόσμο τις φωνές όχι μόνο απάντηση δεν θα βρεις, αλλά και την απόλυτη παρανόηση και διαστρέβλωση. Τι είναι τα Χριστούγεννα; «Μαγικά». Τι σημαίνει η λέξη Χριστούγεννα; «Μαγεία». Η πρόσκληση ανοικτή και καθημερινή. Σε μικρούς και μεγάλους -κυρίως προς τα παιδιά και τους νέους: να ζήσουν τη «μαγεία» των Χριστουγέννων. Που πάει να πει, να ζήσουν όχι τον Χριστό που γεννιέται, αλλά τον δαίμονα που παραμονεύει. Αφού κάθετι «μαγικό» είναι από τον ορισμό και τη φύση

του δαιμονικό, τι σχέση μπορεί να έχει με το γεγονός της Θείας Επιφανείας; Ίσως και η είδηση να μην είναι άσχετη: «Σατανισμός: Νέα παιδιά θυσιάζονται στη μαύρη μαγεία και «περιέργως» κανείς δεν μιλά γι' αυτήν τη φοβερή απειλή!» (εφημερίδα SportDay, 27.11.2023).

Είναι το εμπόριο, το κέρδος, η διαφήμιση, το μάρκετινγκ, θα ισχυριστούν.

Και οι ψυχές των ανθρώπων; Πάλι άδειες και σκοτεινές; Χωρίς ελπίδα και παρηγοριά; Κι εφέτος μονάχη έγνοια μας να παραγεμίσουν οι τσέπες και τα στομάχια; Αφού πλέον ούτε αυτό δεν μπορούμε να καταφέρουμε, γιατί να μην περάσει από το νου μας –έστω στιγμιαία- η σκέψη ότι για άλλα είμαστε πλασμένοι, ότι με άλλα πλημμυρίζει η ζωή μας χαρά και ικανοποίηση;

«Τά σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται Χριστοῦ γεννηθέντος...» Στις εκκλησιές μας θα συνεχίσουμε για τα σημαντικά πράγματα να ψάλλουμε, σε άλλες διαστάσεις να αναζητούμε το νόημα της γιορτής. Στην αγάπη του Θεού, στην ταπείνωση της Θεοτόκου, στην απλότητα των ποιμένων, στην αναζήτηση των μάγων, στη δοξολογία των Αγγέλων. Στη Λειτουργία ανήμερα της Γέννας του Χριστού, που ο Ναός γίνεται σπήλαιο και οι καρδιές φάτνη, καθώς ο Θεός γεννιέται και ο άνθρωπος αναγεννιέται. Τότε η γιορτή έχει περιεχόμενο. Τότε και η αγάπη βρίσκει νόημα, χωρίς να είναι μία υποχρέωση «για το καλό του χρόνου».

Χριστούγεννα χωρίς μαγεία, αλλά μόνο με τον Χριστό. Χωρίς μαγεία, αλλά με πίστη, ελεύθερη αποδοχή της αγαπητικής διάθεσης του Θεού. Μάς αρκεί. Για να ξεφύγουμε από την παγωνιά, να λυτρωθούμε από τη μιζέρια, να ξαναβρούμε το φως και τη χαρά στις καθημερινές σχέσεις με τους άλλους και τον ίδιο τον Θεό!

Γι' αυτό και τολμούμε να πούμε τη φράση «Καλά Χριστούγεννα!» και όχι απλώς το ξενέρωτο «καλές γιορτές». Η πολυ-πολιτισμικότητα απαιτεί αληλοσεβασμό. Αναγνωρίζουμε τα δικαιώματα όλων, χωρίς να απεμπολούμε τα δικά μας. Οπότε, με όλη τη δύναμη της ψυχής μας: Αληθινά Χριστού-γεννα σε όλους!

π. Συμεών Βενετσιάνος

Ιερός Ναός Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού